

РЕШЕНИЕ

№ 2155

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10677** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 във вр. с чл.44, ал.7 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу мълчалив отказ на директора на Агенция "Митници" по жалба №8414/10.03.2020г. срещу отказ, обективиран в писмо рег.№32-50840/14.02.2020г. за връщане на 2369 литра гориво. Впоследствие, в срока за обжалване, е постановен изричен отказ в решение №Р-385 от 29.07.2020г. на директор на Агенция „Митници“ [населено място], мотивиран с разпоредбата на чл. 106а, ал.2 ЗАДС.

В жалбата се оспорва приложимостта на чл.106а от ЗАДС, тъй като вещите – 2369 литра гориво, са били иззети от митническите органи на основание чл.107а от ЗАДС. Процесното гориво било предмет на проведено административно наказателно производство, приключило с отмяната на НП №43/2017г. с решение от 03.01.2019г. по НАХД 20256/2017г. на СРС, оставено в сила с решение №6132/21.10.2019г. по КНАХД №2951/2019г. на АССГ, вкл. в частта за отнемане на горивото в полза на държавата Според жалбоподателя приложимият ред за връщане на отнетите вещи се явява този по чл.103, ал.2 ЗАДС вр. чл.44 от ДОПК, за което подал искане на 14.01.2020г. Моли за отмяна на оспорения отказ като неправилен и незаконосъобразен и бъде задължен ответника да върне иззетата стока.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде уважена. Претендира разноските по делото в размер на 350 лв., за което представя списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.06.2017г. в [населено място] е издадено НП №43/2017г. срещу жалбоподателя за извършено административно нарушение на чл.126 ЗАДС, с което му е наложена имуществена санкция в размер на 2 544,40лв. и отнемане в полза на държавата на 2369 литра газьол, като предмет на нарушението, на основание чл.124, ал.1 ЗАДС.

Към преписката е приложен Протокол за извършена проверка на 14.10.2016г., ведно с опис на иззетите акцизни стоки, както и протокол за оставени на съхранение вещественни доказателства от 14.10.2016г. Протоколът, с който са иззети веществените доказателства е по реда на ДОПК във връзка с обезпечаване на доказателства.

НП е отменено с решение от 03.01.2019г. по НАХД 20256/2017г. на СРС, оставено в сила с решение №6132/21.10.2019г. по КНАХД №2951/2019г. на АССГ.

На 14.01.2020г. от жалбоподателя е депозирано искане, обосновано с влязлото в сила на 21.10.2019г. отменително решение, за връщане на иззетото гориво.

От директора на ТД „Югозападна“ е обективиран отказ в писмо рег.№ 32-5840/14.02.2020г. да бъде върнато задържаното количество акцизна стока – гориво, който е мотивиран с чл.106а, ал.2 ЗАДС, а именно че стоката не е потърсена в указания 45-дневен срок, поради което се счита за изоставено в полза на държавата. Този отказ е обжалван пред АССГ, като с определение 3317/05.05.2020г. по адм.д.3123/2020г. съдът е приел, че са приложими нормите на ДОПК, поради което следва да е изчерпан задължителния административен ред за обжалване на отказа. Съдът е прекратил производството и е изпратил жалбата на директора на АМ за разглеждане по реда на чл.197 ДОПК.

С решение № Р-385 от 29.07.2020г. на директора на АМ жалбата срещу отказа е отхвърлена. В мотивите ответникът е приел, че за обезпечаване на доказателствата, съгл. чл.104, ал.1 ЗАДС, се прилагат разпоредбите на ДОПК, доколкото в ЗАДС не е предвидено друго. Според него, биха били приложими разпоредбите на чл.70 и чл.44 от ДОПК, но ако стоките били задържани като веществено доказателство. В процесния случай, обаче стоките са иззети за обезпечаване на производство по установяване на административно нарушение, поради което е приложи чл. 106а, ал.2 ЗАДС и след като стоката не е потърсена в законовия 45-дневен срок, то същата се счита за изоставена в полза на държавата. В заключение с решението е потвърден отказът за връщане на процесните 2 396 литра гориво.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването. Същата е подадена в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна поради следните за това съображения:

Касае се за акт на митнически орган, с който е постановен отказ да се уважи искане за предаване на стоки, задържани от митническите органи, като нарушаващи националното акцизно законодателство. Следователно, производството следва да се квалифицира като такова по чл. 197 от ДОПК, във вр. с чл. 44, ал.7 от ДОПК, във връзка чл. 104, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/, предвид правомощието на митническите органи по чл. 102 от този закон да осъществяват контрол върху акцизните стоки. Съгласно чл. 104, ал. 1 ЗАДС, за извършване на проверките и за производствата по установяване, обезпечаване и събиране на задължения за акциз се прилага ДОПК, доколкото не е предвидено друго в този закон,

като митническите органи имат правомощия на органи по приходите по посочения кодекс, ал. 2 придава статут на териториални дирекции по кодекса на митническите учреждения, а съгласно, ал. 4 - правомощията на решаващ орган по смисъла на чл. 152, ал. 2 от ДОПК при обжалването по административен ред, се упражняват от Директора на Агенция "Митници" В специалния Закон за акцизните и данъчните складове не се съдържат специални разпоредби за производството по предаване на задържани стоки като веществени доказателства. Следователно се прилагат общите правила на ДОПК. От изложеното следва, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган.

Процесната стока е иззета с Протокол за извършена проверка на 14.10.2016г., ведно с опис на иззетите акцизни стоки в изпълнение на функциите им по чл.102 ЗАДС за осъществяване на контрол върху акцизните стоки и при упражняване на правомощията на органи по приходите съгласно разпоредбата на чл.104, ал.1 ЗАДС. Следователно след като стоките са иззети по реда на ДОПК, по отношение на реда и условията за връщането им е приложим само и единствено чл.44 ДОПК.

Ал. 2 на цитираната разпоредба на чл.44 ДОПК, вр. чл.70 от ДОПК предвижда възможност за връщане на иззетите веществени доказателства в 30 –дневен срок от подадено от лицето писмено искане. Изключени от тази разпоредба са иззети веществени доказателства, които подлежат на събиране като доказателства в друго висящо производство, или върху които са наложени обезпечения или е насочено принудително изпълнение по реда на ДОПК, както и забранените за притежание вещи. Съгласно чл. 44, ал.6 от ДОПК, вещи, непотърсени в 12-месечен срок от влизането в сила на акта или наказателното постановление, се смятат за изоставени в полза на държавата. Искането е подадено в този срок.

В този смисъл неоснователно е твърдението на административния орган, че в случая се касае за изоставени вещи в полза на държавата при приложение на презумпцията на чл.106а ЗАДС. Граматическото тълкуване на този текст обосновава извода за вещи, които са намерени и в 20-дневния срок от съставяне на протокола за тяхното намиране от митническите органи, не са потърсени и за тях не са представени доказателства за собствеността им.

Така отнетите вещи подлежат на връщане, като приложимият ред за това се явява този по чл. 103, ал. 2 от ЗАДС , вр. чл. 70, вр. чл. 44 от ДОПК. Същите са потърсени в срока по чл. 44, ал. 6 от ДОПК и не следва да се смятат за изоставени в полза на държавата съгл. разпоредбата на чл. 106а от ЗАДС, в който смисъл се е произнесъл и административният орган.

По делото няма данни, а и не се твърди от митническите органи във връзка с извършената проверка, иззетите веществени доказателства да подлежат на събиране като доказателства в друго висящо производство или върху тях да са извършени обезпечения, или да е насочено принудително изпълнение по реда на ДОПК. Освен това в случая с оглед събраните в административно наказателното производство доказателства, не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 44, ал.5 от ДОПК, съгласно която не се връщат вещи, притежаването на които е забранено.

Поради изложеното отнетите стоки подлежат на връщане. Същите са потърсени в срока по чл. 44, ал.6 от ДОПК, и не следва да се смятат за изоставени в полза на държавата съгл. чл.106а ЗАДС, както твърди административния орган.

С оглед горното и извода, че постановения отказ на директора на ТД „Югозападна“, обективизиран в писмо рег.№ 32-50840/14.02.2020г. е незаконосъобразен, както и

последвалото го потвърждаване на директора на Агенция „Митници” , поради което следва същият да се отмени и да му се върне с указания да бъде върнато 2369 литра гориво, подробно описано в Опис от 14.10.2016г., като неразделна част от Протокол за извършена проверка №16BG5800DF4616/14.10. 2016г.

С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на ответника за жалбоподателя за присъждане на сторените разноси в размер на 350 лв. по делото, същото е основателно и следва да бъде уважено.

Воден от горното, Административен съд София град, I-то отделение, 4 - ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място], Решение №Р-385 от 29.07.2020г. на директор на Агенция „Митници“ [населено място], с което е потвърден отказа на директора на ТД „Югозападна“ , обективиран в писмо рег.№32-50840/14.02.2020г. за връщане на 2369 литра гориво.

ВРЪЩА преписката на директора на ТД „Югозападна“ за ново произнасяне, съобразно указанията в мотивите на съдебното решение.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място], сумата в размер на 350 лв., представляващи направени по делото разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.197, ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ :